

mattomat metsät, tuomia tulvillaan kukkivat hakamaat, keltaiset esikkoniityt, lehdot ja kirjikkapuutarhat sekä isäntien selostukset saivat kaikki vakuuttuneiksi Viron linturunsaudesta. Petolintutilanne tuntui Virossa olevan meikäläistä parempi, sillä hiirihaukkojakin laskettiin tällä retkellä enemmän kuin Suomessa on mahdollista nähdä edes koko kesän aikana tehdyillä automaatoilla. Emajoen luhta-alue oli elämys kaikille. Lyhyen pysähdyksen aikana — jota yritettiin mahdollisuuksien mukaan pitkittää — nähtiin useita kiljukotkia (mahdollisesti molemmat lajit), mustatiiroja, harmaahaikaroita, kattohaikaroita ym. Muitakin pysähdyksiä tehtiin — ja yritettiin venyttää; niiden vuoksi olivat virolaiset autonkuljettajat kovilla, eikä ollut ihme, että aikataulusta jäätiin tuntikappalla jälkeen. Tartossa ehdittiin vain pikipäin vilkaista kaupunkia, pistäytyä yliopistossa ja Zoologian ja botaniikan instituutissa, mutta todettiin kaupungin olevan mikäli mahdollista Tallinnaakin viehättävämpi paikka. Võrtsjärven limnologiasemaan ja siellä tehtäviin tutkimuksiin tutustuttiin paluumatkalla.

Viron-matkan aikana tavattiin 136 lintulajia. Määrää on pidettävä melko huomattavana, kun ottaa huomioon maastossa liikkumisen vähäisyyden. Meikäläisittäin olivat mainittavimmat havainnot: Harmaahaikaroita nähtiin mm. Emajoen luhdalla. Kattohaikaroiden pesiä nähtiin useita, eräälle pesälle pääsivät halukkaat kiipeämäänsä. Virossa kattohaikarakanta on maan pohjoisosaa lukuunottamatta huomattavan vahva (lähes 700 paria). Kiljukotkia nähtiin useita, varma lajinmääritys jäi kuitenkin tekemättä. Hiirihaukan lisäksi näytti tuulihaukka olevan suhteellisen runsas. Virossakin harvalukuinen turturikyryhky tavattiin kerran. Võrtsjärven poh-

joispäässä tavattiin mustapyrstökuireja kolme paria pesivinä. Huomiota herättivät muutamat meillä pohjoiset lajit; korpit Tallinnassa, sinisuohaukka ja lapinharakka. Mustavarisyhdyskuntia oli runsaasti, suurin Tarton upealla Toomemäellä. Pähkinänakkeli oli Tallinnan puistoissakin yleinen, mustaleppälintu tavattiin kerran. Pensassirkkalintu ja meillä harvinaisen viitasirkkalintu kuultiin parissa paikassa. Kerttusista kuultiin luhtakerttunen ja rastaskerttunen. Tallinnan kasvitieteellisessä puutarhassa nähtiin lähtöpäivänä muutama kirjokerttu. Piritassa tavattiin laulava keltahemppo.

Lähtöpäivänä käytiin Tallinnan kasvitieteellisessä puutarhassa ja ulkoilmamuseossa. Tarmokkaimmat tekivät parina aamuna anivarhain retkiä Tallinnan ympäristöön. Läksiäistilaisuudessa Tallinnan kukkapaviljonkiravintolassa SLY sai vastaanottaa arkullisen viimeisiä Virossa ilmestyneitä ornitologisia julkaisuja. Juhlan puheet ja tunnelmat saivat kaikki vakuuttuneiksi siitä, että oli ystävystytty puolin ja toisin eivätkä kielivaikeudetkaan enää häirineet, kun oli opittu yhteinen sekakieli. Monet varmaan yhtyivät lähtöjuhlassa lausuttuihin sanoihin, että Viron luonto rehevydessään sekä virolaiset ystävällisyydessään olivat saaneet meidät tuntemaan ollemme todella etelän maissa, jonne mielellämme tulemme pohjoisen pitkän talven jälkeen saamaan uutta elämäniloa. Hyvästijätö oli sydämelinen ja niin kauas kuin laivaan saattoi kiikarilla erottaa seisoi saattojoukko laiturilla vilkuttamassa liinoillaan.

Virolaiset kutsuttiin Suomeen v. 1970 järjestettävälle ornitologiapäiville. Ilmeistä on, että päivistä tulee perinne, josta on syytä odottaa myös tuloksia yhteisten tutkimusten suunnittelussa ja toteuttamisessa.

SLY:n kevätkongressi Ahvenanmaalla 9—11.5.1969

- 9.5. saapuminen kongressipaikalle
10.5. klo 7—11 linja-autoretki
klo 13 esitelmät ja filmsesityksiä
11.5. retki Signilskärille

Täysihoitoon Eckerö Turisthotellissa (25 mk/vrk.) silytyvät aamukahvi, aamiaisen ja päivällinen. Ilmoittautumiset (nimi, osoite ja

puhelinnumero) pyydetään toimittamaan 7.5. mennessä maisteri Helmi-Irene Saurolalle os. Haagan Urheilutie 4 A 8, H:ki 32 tai puh. 90-574312. Linja-autokuljetusten varaamista varten pyydetään mainitsemaan, mitä lauttavuoroja aikoo käyttää.

Sihteerit